

Rozhodnutí Lidového soudu trestního v Praze ze dne 13. 2. 1957, sp. zn. 1 T 49/57

Číslo: 31/1957

Právní věta:

Pojem „takový trestný čin“ v § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák. znamená kterýkoli trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví uvedený v § 245 odst. 1 tr. zák. Není tedy podmínkou použití vyšší trestní sazby podle § 245 odst. 2 tr. zák., aby byl pachatel dříve (v posledních pěti letech) odsouzen pro trestný čin uvedený pod toutéž písmenou § 245 odst. 1 tr. zák. jako trestný čin rozkrádání, o němž se právě rozhoduje.

Soud: Lidový soud trestní v Praze

Datum rozhodnutí: 13.02.1957

Spisová značka: 1 T 49/57

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný, jemuž byl rozsudkem lidového soudu trestního v Praze z 25. května 1955 zakázán pobyt v Praze na dobu pěti let, zdržoval se v Praze od 7. do 10. ledna 1957. Dne 10. ledna pak navštívil restauraci a ačkoliv neměl peníze, učinil zde za jídlo a pití útratu v částce 71,95 Kčs, kterou nezaplatil. Již před tím byl v posledních pěti letech mimo jiné dvakrát odsouzen pro rozkrádání národního majetku podle § 245 odst. 1 písm. a) tr. zák. vždy k nepodmíněným trestům odnětí svobody.

Lidový soud trestní v Praze uznal obžalovaného vinným jednak přestupkem neoprávněného pobytu podle § 98 písm. b) tr. zák., jednak trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. ve znění zák. č. 63/1956 Sb.

Odůvodnění:

Obžalovaný doznal zažalované jednání v celém rozsahu a je též usvědčován jednak bezpečnostními orgány, jimiž byl zjištěn, jednak svědectvím číšníka, který jej obsluhoval a který, když mu obžalovaný útratu nezaplatil, sám ji podniku nahradil. Obžalovaný také doznal, že šel do restaurace s úmyslem vylákat tam jídlo a pití, protože neměl peníze. V souvislosti s tím uvedl, že tak jednal proto, že bylo

tehdy špatné počasí a měl hlad.

Ze zjištěného jednání obžalovaného vyplývá právní závěr, že obžalovaný, který si v restauraci jako host objednal jídlo a pití v ceně 71,95 Kčs, předstíral, že má peníze, aby tím uvedl v omyl obsluhujícího jej číšníka, a tím se ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví (restauračního podniku) obohatil. Naplnil tedy znaky trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. c) tr. zák. Obžalovaný nemohl pochybovat o tom, že zkonsumoval zboží distribuované v restauraci socialistického sektoru, jež bylo majetkem restaurace, při čemž poměr zaměstnance podniku (číšníka) k podniku a event. odpovědnost téhož za škodu vzniklou jednáním obžalovaného, je pro posouzení povahy jednání obžalovaného jako rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví nerozhodná (viz 58/53 sb. rozh. tr.). Rovněž obhajoba obžalovaného, že měl hlad a proto se činu dopustil, je pro posouzení jeho viny nerozhodná. Každému je totiž v našem lidově demokratickém státě dána možnost, aby se živil poctivou prací, pročez se nikdo nemůže přiživovat na úkor cizího majetku, natož majetku národního, který pro svou povahu a význam je zvýšenou měrou chráněn zákonem. Obžalovaný pak zvláště je člověkem, který prokázal již svým předchozím způsobem života, že nemá zájem o poctivou práci, ačkoli by pracovat mohl. Naopak obžalovaný většinou zahálel a dopouštěl se nesčetných majetkových deliktů (podvodů, krádeží a rozkrádání), pro něž byl též odsouzen a trestán (celkem podle výpisu z rejstříku trestů 62krát). V posledních pěti letech pak byl dvakrát odsouzen k nepodmíněným trestům odnětí svobody pro trestné činy rozkrádání národního majetku podle § 245 odst. 1 písm. a) tr. zák. (jak je zjištěno spisy okresní prokuratury v Praze).

Ježto zjištěná okolnost, že se obviněný dopustil trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví (§ 245 odst. 1 písm. c) tr. zák.), ač byl v posledních pěti letech pro takový čin (§ 245 odst. 1 písm. a) tr. zák.) odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, je okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák., bylo obviněnému přičíst tuto okolnost. Při tom pojem „takový trestný čin“ v § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák. znamená po názoru lidového soudu kterýkoli trestný čin uvedený v § 245 odst. 1 pod písm. a) až c) tr. zák. Není tedy podmínkou použití vyšší trestní sazby podle § 245 odst. 2 tr. zák., aby byl pachatel dříve (v posledních pěti letech) odsouzen pro trestný čin uvedený pod toutéž písmenou § 245 odst. 1 tr. zák. jako trestný čin, o němž se právě rozhoduje.

Obžalovanému byl rozsudkem lidového soudu trestního v Praze z 25. května 1955 uložen vedlejší trest zákazu pobytu v Praze na dobu pěti let. Přesto, že si byl obžalovaný vědom toho, že doba zákazu pobytu dosud nepominula, neoprávněně v Praze pobýval po dobu několika dnů, čímž naplnil též znaky přestupku neoprávněného pobytu podle § 90 písm. b) tr. zák. spr.

(V dalším lidový soud odůvodnil výrok o trestu uloženém obviněnému, jakož i výrok o náhradě škody způsobené trestným činem.)